

Apponyi a béke delegáció elnöke.

Az egyik reggeli lap beavatott helyről arról értesül, hogy a kormány a magyar béke delegáció elnökségét gróf Apponyi Albertnek ajánlotta fel. Egyelőre még nem érkezett hír arról, hogy vajon gróf Apponyi Albert a neki felajánlott fontos szerepet vállalja-e.

A nemzeti függetlenségi párt és a kiscgazdapárt.

A nagyatádi Szabó István elnöklété alatt álló kiscgazda- és földművespárt, ugyszintén a nemzeti függetlenségi párt közötti tudvalevően barátságos érintkezés indult meg, amelynek során a nemzeti függetlenségi párt részéről Balla Aladár elnök és Szakács Andor ügyvezető alelnök az elnöki tanács több tagjával együtt tegnap délután meglátogatta nagyatádi Szabó Istvánékat a kiscgazdapárt dohány-utcai klubhelyiségében, ahol a vendégeket nagyatádi Szabó István és Mayer János volt miniszterek fogadták. A két párt vezetői a politikai helyzetről hosszas és élénk eszmecsere folytattak, amelynek során megállapítást nyert, hogy a két párt között elvi differenciák nincsenek. A nemzeti függetlenségi párt demokratikus multjával és egész programjával harmoniában van a kiscgazda párt birtokpolitikai reformterve. A függetlenségi pártnak az a felfogása, hogy nem ozonosíthatja magát a Buza Barna-féle féktelen gyorsaságu birtokreformmal, azonban programjának kardinális része a reform, mely földhöz akarja juttatni azokat, akik valóban rászorultak és a kiscgazdareteg megerősítésével kívánja megerősíteni a nemzeti irányu politikát. A tárgyalás, mint be-

avatott forrásból értesülünk, a legjobb eredményt igéri. és valószínű, hogy a tárgyalók meg tudnak állapodni a fuzió feltételeiben. Ebben az esetben az egyesült pártok valószínűleg az Országos Függetlenségi és 48-as kiscgazdapárt nevet veszik föl. A magunk részéről örülünk a két párt közeledésének, mert a fuziónak hihetően konszolidáló hatása lesz a politikai helyzetre.

Nagyatádi Szabó István és Mayer János vasárna vidékre utaznak. Hazatérésük után a most megindult barátságos érintkezést tovább fogják folytatni.

ménye: a földművelésügyi népbiztosság jobb kommunista meggyőződésre jutott, belátta, hogy egy vagy két volt burzsuj nem alkalmas egy kommunista termelő szövetkezet vezetésére. A mindennapi Vörös Ujság-olvasás dacára még megmaradt eszükkel mégis egy kapitalista kertészet tulajdonosának a vejét nevezték ki üzemvezetőnek, hogy az elégedetlenek ne deputációhassanak a burzsujok miatt és mégis legyen valaki, ki még emlékszik arra, mit tesz az: termelni. Az irodába mint könyvelő és mint pénztárnok mégis becsusztak a burzsujok. Az aszódiaiak ez ellen is rohamoztak, de miután nem tudtak az irás-olvasásban elég járatos ellenjelöltekkel felvonulni, más módszerekkel kísérleteztek.

„Tiszta proletárpolitikát“ jelszóval kivették a szakszervezetben, hogy a fejmunkás a szakszervezetnek csak pártoló tagja lehetett és ezzel egy évre elűzték a fejmunkásokat munkástanács-választási joguktól. De uralmuk így se volt elég szilárd és kénytelenek voltak az akkoriban már megboldogult szociáldemokata-párt szent hagyományait követni s fájó szívvel szakítani a demokrácia immár alkalmatlan eszméjével. A telepen akkoriban dolgozó 12 hivatalos kertész szuverén törvényhozó testületté nyilvánította magát és a kertmunkásokat is megfosztották szavazati joguktól: tudatlan kertmunkás ne gagyogjon bele kertészek szakértő nyilatkozatába.

A szabályellenesen megalkot munkástanács erre megkezdte működését. Az önkény lázátát elkerülendő, meghívták h-be-korba a munkástanács töléseire a kert- és fejmunkások együttesen választott bizalmiját.

A surlódások a fejmunkások és a munkástanács között szinte állandóak voltak. A kritikus fejmunkás alattomos lázító volt, kinek a kirágást nem egyszer helyezték kilátásba.

Az iroda, hogy támaszát teljesen el ne veszítse, felvett minden jelentkező volt tisztet és tisztjelöltet, akár volt munka, akár nem. A munkástanács folyton ócsárolta a fejmunkásokat, akik pedig mint újoncok megfeszített erővel dolgoztak s csak idővel sajátították el a kertészektől és az ott dolgozó falusi kertmunkásoktól a markirozást, az amerikázást.

A munkástanács mint bérussorás.

A munkástanács szociális tudásának allája és omegája ez volt: 8 óránál többet lehetőleg nem dolgozni és legalább olyan bért kapni, mint más szakmabeli kvalifikált munkások. A kertmunkásokkal szemben a munkástanács, bár a kommunista felfogás szerint szövetkezeti tagoknak kellett volna őket tekinteni — a munkabér-ussorás, dicsitelen szerepét játszotta. Semmibe vették a munkabérek szabályozó rendeletet s komasági alapon az alacsonyabb vagy magasabb fizetési

Hogyan halt meg a lóversenyter.

Számolatlan milliók, kifizetetlen számlák, kiuzsorázott fejmunkások.

Nincs az az Ujzöland, nincs az a Tasmánia, amelyen gyönyörűbben mutatták volna be az összes szociáldemokrata elméletek csodálatos örültségét, mint itt a szomszédban, a régi Lóverseny-teren. A fejmunkások ide menekültek, az édes anyaföld keblére vetették magukat az „intelligensek“, akiknek nem volt mit remélni a proletár világrendtől s akik nem akarták magukat odaadni a Kun Bélának világboldogításának. Vezérkari törzsisztiek, volt gyárosek, ügyvédek, újságírók, hivatalnokok, a fölbolygatott régi rend tarka-barka karavánja verődött itt össze.

A földművelésügyi népbiztosság még március utolsó napjaiban megkezdte a régi lóversenyter fölszántását, részben hogy a fővárosi elmezési viszonyain „javítson“, részben pedig azért, hogy munkaalkalmat nyújtson. Üzemvezetőknek két jónemű fővárosi kertészeti tulajdonosát nevezték ki, akiknek azonban nem sikerült ebben az állásban megmaradniok, mert a kertészségédek mohó ambíciói lehetlenné tették munkájukra. Az aszódi nevelő- és javító-intézet volt növendékei vezető állásokra törekedtek, és stíri deputációzásuknak megvoit a kellő ered-

osztályba soroztak egyeseket, A tapasztalatlan falusiaknak az előirt bérnél kevesebbet fizettek.

Mikor a terménykiállítás a telepen megkezdődött, a lelki egyensúly végleg felborult. A kertészek maguknak több terményt vásárolhattak, mint a többi segédmunkás s ebben az inséges s kizárólagosan zöldséges időben az egyenlőség megesufokásával jobb ellátást biztosítottak maguknak. A felesleget *cseresznye telek lebonyolítására használták*. A kertészek nagy, a segédmunkások kis cseresznye telekkellették a VII. ker. munkástanács feltékenységét is, amely rögtön elrendelte, hogy a telepről nem szabad másoknak, mint a VII. kerület lakosságának zöldséget eladni. A munkásoknak szigorúan megtiltotta a cseresznye telek. Midőn a rendeletet visszavonták, gyakorlatilag az a helyzet alakult ki, hogy a telep sorbaállás ellenében árusított zöldséget a nagyközönségnek. A Lóverseny-tér bejáratánál s hátul közvetlen a raktárból kaptak azok a szerencsések, kik erre vonatkozó rendeletet hoztak vagy *Migray Józseftől*, a kertészeti politikai megbizottól, vagy a VII. kerületi munkástanácstól.

Migray elvtárs futása.

Az eddigiek fizetés ellenében kaptak zöldséget, de fizetés nélkül vette át a megrendelt és meg nem rendelt zöldségeket *Migray József*. Egyetlen egyszer fizette ki önszámlájából 4 kiló zöldborsó számláját, mikor egy fejmunkás szakközletben, *Migray* hivatali fogatján vitte át neki lakására, mert *csapdát sejtett*. Ettől a naptól kezdve *Migray József* a maga számára kipanámázott két liter tejet sem vitette el többé a minisztérium fogatával a lakására, hanem más uton, *profán szemek kikerülésével conta el a főváros lakosságától a fenti tejmennyiséget*. A kertészettel szemben fennálló 691 korona zöldségáru tartozását pedig csak akkor fizette ki, midőn ezért és egyéb hanyagságaiért a szakszervezet egyik gyűlésén *öt hevesen támadták meg, hogy futva kellett menekülnie*. A legsúlyosabb vád a munkások szemében az volt *Migray* ellen, hogy nem képviselte elég erőlyel a szakszervezet érdekeit és jogait. Ő támogatta a termelőbiztosokat azon igyekezetükben, hogy kinnállazzák a szakszervezet jogát a munkáselbocsátások felülbírálásánál. *Derera*, a II. számú kertészeti termelőszövetkezet termelőbiztos a pl. felruházta magát a X. kerületi munkástanácstól korlátlan munkáselbocsátás jogával és a szakszervezet elfojtott dühvel volt kénytelen szemlélni, hogy a diktatura áruyá-kában növekvő kis és nagy potentátok hogyan forgatják és nullázzák ki a munkásokat minden eddigi jogaikból.

abbahagyja, a szoba közepére megy és ott pár centiméter magasra ugrik.

A firk tudják hogy miről van szó és

Nagy ábrán d egy millió csirkéről.

Derera, a volt jékköbeeslő annyira elkábitolta *Migray* amerikai farmer-tapasztalataival, a X. ker. munkástanácsot pedig fantasztikus ígéreteivel, hogy *rábirta őket harminc millió investálására. Egy millió csirkét ígért, melyet egy nyáron fog kiköltetni*. Eközben folyton *termelési aratkiállást* vádolta a többi kertészeket, mert fő-felligyelősége alá akarta őket terelni. Az első számú termelési szövetkezet gazdálkodása kivételesen racionális és rendkívül takarékos volt. A Pénzügyi Központ kiküldött revizorja megállapította ugyan, hogy a régi lóversenyteri szövetkezet nem is szövetkezet, mert a népbiztosság alapításánál nem gondoskodott alapszabályokról. Termelési rendszeréről megállapította, hogy konzervatív s óvakodik mindenféle vakmerő kísérlettől. *Hausknecht Nándor* tüzemvezető ezáltal elérte, amit egyáltalán el lehetett érni a kommunizmus alatt: t. i. ugyahogy deficit nélkül zárta le kertészetének számadásait.

Az ötletes főváros.

Ha a főváros tanácsa nem rendezte a balul sikerült lóversenyteri árverést, a kertészet terményekért 1,172.000 koronát vett volna be. A tanács a kertészet többszöri sürgős felterjesztésére sem gondoskodott kellő karhatalomról, hanem anélkül hirdetett árverést.

A rákövetkező napon *hat-hétezer jónyi lömeg fejszékkel és fűrészszékkel felfegyverezve megünnapta a lóversenyteret, tetteleg bántalmazta az üzemvezetőt és a kertészeket, elhordta az egy millió koronát érő kerítést, tövestül kiemelték minden előlást a közben elhordtak százötven ezer korona értékű terményt is.*

A megmaradt szerszámok és gépek eladása után a vezetőség kifizeti a még megmaradt százhuszonegyezer korona adósságot és tízezer korona tiszta vagyont remél felmutatni, dacára a névérték szerint óriási munkabéreknek, melyeket a kommunizmus alatt kifizetett.

A kommun munkabérei csak névértékük szerint voltak humánusak és kábitók. Valódi értékük szerint *uzsora-bérek voltak*. A kertészeti telep munkásanyaga nagyjában háromszor újult meg 6—7 hónap folyamán. A munkások elhozták és felajánlották a kommunnek munkacsoportjukat és 2—2½ hónap múlva *kidőltek a retienetesen gyenge élelmezés következtében*. Ekkor a kommun szövetkezeti alkotása *mint valami verszopó kapitalista, új áldozatok után nyújtotta ki csapjait*, hogy elejtse ezeket is, amint kiszitta belőlük az életerőt.

Igy lett a lóversenyteréből szövetkezeti kertésztelep, — a kommun szövetkezetéből *uzsora-polip* és a telepből végül a főváros tanácsának bücs közreműködésével szemléltető példa a sivatagról a főváros tanulói és jövődö polgárai számára.

Pálosi Ervin dr.